

in naša dolžnost). Torej v prvem stavku genitiv, v drugem accus.⁶ — Ali se da tudi v iskati razločiti dvojno djanje, notranje in vnanje, in po tem pisati zdaj genitiv zdaj pa accusativ?

P a š n i k.

Trudiš se, da bi iznajdel navod, po katerem bi se tvoji otroci lahko in radi učili, da bi jih naučeno zanimivalo in bi tega ne pozabili, tudi jaz se zato prizadevam; temu pa gotovo pridevaš navod, po katerim bi se naj imenitnejše resnice globoko prijele, ostale in sad prinesle.

I.

Dragi moj! Naš vek hoče moder in srečen biti brez Boga: to je prva nespamet. Brez zatajevanja samega sebe hoče nraven biti: to je druga nespamet. Posledjič hoče modrost in blagrost, krepost in imenitnost imeti brez keršanstva — to je poslednja — zmota vseh zmot.

Zoper te zmote obdeluj svoje poslušavce dan na dan. Brez tega ni blagrosti ne za učence, ne za učnike. Da se ti bo pa to obdelovanje še imenitneje zdelo, zamolčati ti ne smem svojega prepričanja o nravnem izobraženju; — ob kratkem in jedernato ti hočem povedati, kar od tega mislim. 1. Vsako nravno izobraženje, ktero ne izvira iz Boga, je nemogoče, in ako se ne povračuje na Boga, je nečimurno delo. 2. Ni ga podučevanja v veri tako čistega, tako močnega, tako primernega za naš rod, tako priličnega za mladino od nauka in življenja Kristusovega. 3. Učenik v veri mora naj poprej serce pri mladini resnici odpirati in resnico v serce polagati in jo oživljati. 4. Za ta posel je učenik le toliko sposoben, kolikor se žive vere nad njem vidi, in zadosti razuma ima, pravo besedo za pravo misel in pravo misel za pravo resnico najti. 5. Mora tedaj naj poprej svojim odgojencem zaupanje do sebe obuditi, da jih pridobi resnici. Mladeneč in deček, kateri učeniku ne zaupa, tudi resnice ne verjame. Tedaj tirja Kristus naj poprej zaupanja do sebe. 6. Naš vek se močno upira zoper štev. 1. in 2. in premalo verjame 3., 4., 5. točki. Od tega pa tudi nekoliko izvira, da večidel učečih se zaostaja v nravnem izobraženju.

Da bi se tebi to jedro tako okusno zdelo, kakor je tečno!

in naša dolžnost). Torej v prvem stavku genitiv, v drugem accus.⁶ — Ali se da tudi v iskati razločiti dvojno djanje, notranje in vnanje, in po tem pisati zdaj genitiv zdaj pa accusativ?

P a š n i k.

Trudiš se, da bi iznajdel navod, po katerem bi se tvoji otroci lahko in radi učili, da bi jih naučeno zanimivalo in bi tega ne pozabili, tudi jaz se zato prizadevam; temu pa gotovo pridevaš navod, po katerim bi se naj imenitnejše resnice globoko prijele, ostale in sad prinesle.

I.

Dragi moj! Naš vek hoče moder in srečen biti brez Boga: to je prva nespamet. Brez zatajevanja samega sebe hoče nraven biti: to je druga nespamet. Posledjič hoče modrost in blagrost, krepost in imenitnost imeti brez keršanstva — to je poslednja — zmota vseh zmot.

Zoper te zmote obdeluj svoje poslušavce dan na dan. Brez tega ni blagrosti ne za učence, ne za učnike. Da se ti bo pa to obdelovanje še imenitneje zdelo, zamolčati ti ne smem svojega prepričanja o nravnem izobraženju; — ob kratkem in jedernato ti hočem povedati, kar od tega mislim. 1. Vsako nravno izobraženje, ktero ne izvira iz Boga, je nemogoče, in ako se ne povračuje na Boga, je nečimurno delo. 2. Ni ga podučevanja v veri tako čistega, tako močnega, tako primernega za naš rod, tako priličnega za mladino od nauka in življenja Kristusovega. 3. Učenik v veri mora naj poprej serce pri mladini resnici odpirati in resnico v serce polagati in jo oživljati. 4. Za ta posel je učenik le toliko sposoben, kolikor se žive vere nad njem vidi, in zadosti razuma ima, pravo besedo za pravo misel in pravo misel za pravo resnico najti. 5. Mora tedaj naj poprej svojim odgojencem zaupanje do sebe obuditi, da jih pridobi resnici. Mladeneč in deček, kateri učeniku ne zaupa, tudi resnice ne verjame. Tedaj tirja Kristus naj poprej zaupanja do sebe. 6. Naš vek se močno upira zoper štev. 1. in 2. in premalo verjame 3., 4., 5. točki. Od tega pa tudi nekoliko izvira, da večidel učečih se zaostaja v nravnem izobraženju.

Da bi se tebi to jedro tako okusno zdelo, kakor je tečno!

II.

Svet je spačen, otroci so med svetom, tedaj so tudi otroci spačeni. Tako govoriti se bo tebi umevno zdelo; najdel pa tudi boš, da je resnično, ako na tanko pregleduješ, kaj otroci počenjajo. Nikar pa zavoljo tega serčnosti ne zgubi; dve mesti ste tukaj, kako pa deržite skupaj! Pervo je: človeška revščina, drugo pa: odrešenje po Zveličarji našem. Od človeške revščine podaj se na ravnost do odrešenja; ta pot je naj krajša, pa tudi naj bolj gotova. Prosi, svari, strahuj, čuj, moli, stori, kar moreš, da slabo zmaguješ pri svojih rejencih, drugo pa stori Gospod, ki je pravi edini Zveličar. (Po Sailer-ji.)

Šolsko blagó.

Postranski nauki za nedeljske šole.

1. Povej in razjasni domače pridelke, fabrike i. t. d.
2. Razloži, kateri domači pridelki se prodajajo iz dežele, in kateri se kupujejo iz tujih krajev.
3. Povej vse vode, ki izvirajo v domačiji, in ki napajajo domače kraje.
4. Naznani zdravilne viře, ki so v domači in v sosednih deželah.
5. Govori o dušni in telesni človeški naturi.
6. Razjasnuj nekatere prikazke, ki se vidijo v zraku.
7. Povej, kako se izmerijo nekteri naj bolj navadni prostori, p. travniki, njive i. t. d.
8. Glej, da boš učence tudi vadi, da bodo znali z očesom prav meriti in presojevati.
9. Kaži, kako se sestavljajo naj bolj potrebni in navadni opravični spisi.
10. Vadi učence pisma pisati.
11. Govori o lesu, ki se potrebuje pri kmetiji in obertniji.
12. Povej, kako se seje in sadi naj bolj potrebniša zelenjava za kuho.
13. Kaži, kako se drevje cepi ali žlahtni.
14. Govori o naj bolj potrebniših opraviilih, ki so ta čas na polji, travnikih in v gojzdu.
15. Razloži kaj od različnih rud, ki se nahajajo v domači in sosedni deželi.
16. Vadi bolj zmožne učence naj potrebniše reči risati.
17. Kaži rastline, ki so za zdravilo, za obertnijo in za klažo.
18. Razlagaj kaj iz zemljopisja, najpred iz domačega kraja in iz domače dežele.
19. Kaži in popisuj strupene rastline, posebno vse take, ki rastejo v domačem kraju.